

Επίκαιρα

Θέματα Συνταγματικού Δικαίου

Υπεύθυνος ύλης: Ξενοφών Κοντιάδης

Φεβρουάριος 2016, Τεύχος 54

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του
Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση
Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το
οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη
δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Monthly data collection on the current migration
situation in the EU

Εκδηλώσεις

- «Κρίση και ανθεκτικότητα του Συντάγματος»,
17/2/2016, ώρα 18:00, ΔΣΑ

Νέα Εκδοτική Σειρά

- «Συγκριτικό Συνταγματικό Δίκαιο»,
σε συνεργασία με τον εκδοτικό οίκο Σάκκουλα

Επίσκεψη του Προέδρου της Βουλής των
Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας
κ. Γιαννάκη Ομήρου (Αθήνα, 21.1.2016)

Οι «αόρατοι δικαστές»

Eric Segall, Καθηγητής Δικαίου Πανεπιστήμιο Georgia State

Το νομικό περιοδικό Georgia State University Law Review διοργανώνει συνέδριο με θέμα τη διαφάνεια στο Ανώτατο Δικαστήριο και ομιλητές δικαστές και πανεπιστημιακούς. Οι συμμετέχοντες θα συζητήσουν ζητήματα όπως η χρήση κάμερας στις δικαστικές αίθουσες, οι λόγοι εξαίρεσης ενός δικαστή από μία υπόθεση, οι κανόνες δεοντολογίας, η ανώνυμη ψήφος στην επιλογή υποθέσεων που δικάζει το Ανώτατο Δικαστήριο και η πλήρης απουσία κανόνων που να αφορούν το αρχείο κάθε δικαστή. Επίσης, θα συζητηθεί αν το Κογκρέσο έχει και αν θα πρέπει να έχει την εξουσία να ρυθμίζει τα ζητήματα αυτά. Θα εκφραστούν σημαντικές διαφωνίες ανάμεσα στους ομιλητές σε όλα τα ζητήματα που αφορούν τη διαφάνεια στη λειτουργία του Δικαστηρίου. Στο συνέδριο αυτό θα εκφωνήσω την κεντρική ομιλία, καλύπτοντας το σύνολο των προαναφερθέντων ζητημάτων. Ακολουθεί μια συνοπτική αναφορά στα θέματα που θα θίξω.

A. Η χρήση κάμερας

Το δικαστικό σύστημα στις περισσότερες πολιτείες, καθώς και τα Ανώτατα Δικαστήρια του Καναδά, της Βραζιλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου επιτρέπουν κάποιας μορφής μαγνητοσκόπηση ή απευθείας μετάδοση της δίκης. Το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, όπως είναι γνωστό, απαγορεύει κάθε φωτογράφιση και βιντεοσκόπηση της προφορικής διαδικασίας και της ανακοίνωσης των αποφάσεών του, παρά το γεγονός ότι οι συνεδριάσεις του είναι δημόσιες. Κανείς δεν θα μπορέσει ποτέ να δει σε βίντεο τον Δικαστή Kennedy να ανακοινώνει ότι οι gays και οι λεσβίες έχουν ίσο δικαίωμα στον γάμο, ή να παρακολουθήσει τις μάχες που διεξάγονται ανάμεσα σε δικαστές και δικηγόρους ή μεταξύ των δικαστών πάνω σε μνημειώδη ζητήματα, όπως οι θετικές διακρίσεις, η άμβλωση και το δικαίωμα ψήφου.

Οι δικαστές ισχυρίζονται πως οι κάμερες στο Δικαστήριο θα αλλοιώσουν τη φύση της επιχειρηματολογίας και θα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του
Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση
Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το
οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη
δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

οδηγήσουν σε επίδειξη και σε παραπλάνηση. Οι δικαστές Willett και Namhias θα αναφερθούν στην εμπειρία τους από την παρουσία κάμερας στο δικαστήριο και από την απευθείας μετάδοση της δίκης· και ο καθηγητής Marder θα επιχειρηματολογήσει εναντίον της χρήσης κάμερας στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Β. Ζητήματα δεοντολογίας και εξαίρεση δικαστών

Οι δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι οι μόνοι δικαστές οι οποίοι δεν υπόκεινται σε κάποιον δεσμευτικό κώδικα δεοντολογίας. Η ομοσπονδιακή νομοθεσία απαγορεύει στους δικαστές κατώτερων δικαστηρίων να είναι κεντρικοί ομιλητές σε φιλανθρωπικές εκδηλώσεις για τη συγκέντρωση χρημάτων, να δέχονται κάποια είδη δώρων, να δικάζουν υποθέσεις στις οποίες οι ίδιοι ή οι σύζυγοί τους έχουν κάποιο οικονομικό συμφέρον και να προεδρεύουν σε υποθέσεις στις οποίες έχουν συμμετάσχει ως δικηγόροι σε προγενέστερο στάδιο. Στον απολογισμό του 2011 ο δικαστής Roberts ενημέρωσε τη χώρα ότι οι δικαστές ακολουθούν τους κανόνες αυτούς, οι οποίοι όμως δεν είναι δεσμευτικοί για το Δικαστήριο. Αυτό σημαίνει ότι οι δικαστές είναι ελεύθεροι να συμμετέχουν σε εξωδικαστηριακές δραστηριότητες χωρίς να υπόκεινται σε κανέναν έλεγχο και η διαδικασία εξαίρεσης δικαστή από μια υπόθεση δεν περιλαμβάνει κάποια γραπτή δήλωση ή έλεγχο από άλλους δικαστές.

Οι συμμετέχοντες θα συζητήσουν για την παρουσία τόσο προοδευτικών όσο και συντηρητικών δικαστών σε πολλές πολιτικές εκδηλώσεις, τις οποίες οργανώνουν ποικίλοι φορείς. Επίσης, θα αναλυθούν αντιπαραθέσεις σε ζητήματα εξαίρεσης δικαστών όπου υπήρξε άρνηση παραίτησης εκ μέρους του δικαστή, ενώ υπήρχαν ισχυρά επιχειρήματα υπέρ της άποψης ότι η συμμετοχή του ήταν αντιδεοντολογική (καθώς και τη συχνή παραίτηση δικαστών από υποθέσεις χωρίς κάποια γραπτή εξήγηση). Επίσης θα εξεταστεί αν οι νομοθετικές προτάσεις για την αντιμετώπιση των ζητημάτων αυτών είναι χρήσιμες και σύμφωνες με το Σύνταγμα.

Γ. Η επιλογή υποθέσεων

Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν κανόνες που να περιορίζουν τους δικαστές όταν αποφασίζουν ποιες υποθέσεις θα εξετάσουν. Ο Κανόνας 10 του Ανωτάτου Δικαστηρίου θέτει κάποιες προϋποθέσεις για όσα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην απόφαση σχετικά με το αν θα γίνει αποδεκτή η αίτηση επανεξέτασης μιας υπόθεσης, όμως ο Κανόνας αυτός διευκρινίζει ότι η εν λόγω απόφαση εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των δικαστών και ότι τα κριτήρια που απαριθμεί ούτε κατευθύνουν την άσκηση, αλλά ούτε και περιορίζουν το

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

εύρος της διακριτικής αυτής ευχέρειας. Η προϋπόθεση να υπάρχουν τέσσερις θετικές ψήφοι για να εισαχθεί μια υπόθεση δεν αποτελεί τυπική δέσμευση, παρά το γεγονός ότι φαίνεται να τυγχάνει γενικής αποδοχής. Επίσης οι δικαστές δεν αποκαλύπτουν την ψήφο τους παρά μόνο όταν μειοψηφούν στην απόρριψη μια υπόθεσης.

Στην ομιλία μου υποστηρίζω ότι οι πολίτες έχουν δικαίωμα να γνωρίζουν πώς ψηφίζουν οι δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, όταν κρίνεται με ποια σημαντικά ζητήματα θα ασχοληθεί το Δικαστήριο. Κάποιοι άλλοι, αντίθετα, θα υποστηρίξουν ότι η γνωστοποίηση της ψήφου των δικαστών επί της εισαγωγής μιας υπόθεσης στο Δικαστήριο εξυπηρετεί ελάχιστα το γενικό συμφέρον και, αντίθετα, θα μπερδέψει τους μη νομικούς που δεν είναι εξοικειωμένοι με τη σχετική διαδικασία.

Δ. Τα αρχεία των δικαστών

Τα αρχεία των δικαστών δεν διέπονται από κανόνες, παρ' όλο που χρηματοδοτούνται από τους φορολογούμενους πολίτες. Έτσι, κάθε δικαστής μπορεί να αποφασίσει ο ίδιος πότε και υπό ποιες προϋποθέσεις θα αποκτήσει το κοινό πρόσβαση στο προσωπικό του αρχείο. Το αρχείο του Προέδρου του Δικαστηρίου δικαστή Burger δεν έχει ακόμα δημοσιοποιηθεί, το αρχείο του δικαστή Souter θα παραμείνει σφραγισμένο για πενήντα χρόνια από τη στιγμή της αποχώρησής του, ενώ ο δικαστής Brennan επέτρεψε την αποκλειστική πρόσβαση ενός μόνο καθηγητή δικαίου στο αρχείο του για είκοσι σχεδόν χρόνια. Ο δικαστής White και οι βοηθοί του κατέστρεψαν πολλά από τα έγγραφά του, περιλαμβανομένων και μερικών που αφορούσαν την περίφημη απόφαση Miranda.

Θα υποστηρίξω πως οι πολίτες αξίζουν καλύτερη συμπεριφορά· και αν οι δικαστές δεν υιοθετήσουν οικειοθελώς κανόνες, το Κογκρέσο θα πρέπει να ψηφίσει ένα νόμο αντίστοιχο με εκείνον που αφορά τα αρχεία του Προέδρου και του Αντιπροέδρου. Κάποιοι, αντίθετα, θα υποστηρίξουν ότι τα αρχεία ανήκουν τους δικαστές προσωπικά και δεν πρέπει να υπόκεινται σε δεσμευτικούς κανόνες.

(επιλογή-μετάφραση: Αλκμήνη Φωτιάδου)

<http://www.dorfonlaw.org>, 22/1/2016

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι ‘άόρατοι δικαστές’ »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές ‘παράλληλο πρόγραμμα’»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Ασφαλιστική απορρύθμιση

Ξενοφών Κοντιιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Εκ πρώτης όψεως το νομοσχέδιο για το Ασφαλιστικό αποτελεί μία παραλλαγή του συστήματος που εισήγαγε η σημαντική μεταρρύθμιση του 2010. Οι δύο πυλώνες της βασικής και της αναλογικής σύνταξης διατηρούνται, αποκτώντας νέες ονομασίες χωρίς ουσιώδη μεταβολή των δομικών χαρακτηριστικών τους.

Ωστόσο, η πρώτη διαφορά εντοπίζεται στην κατάργηση της μεταβατικής περιόδου και στην άμεση εφαρμογή του νέου τρόπου υπολογισμού των παροχών για όσους συνταξιοδοτούνται από 1.1.2016. Η δεύτερη ουσιώδης διαφορά συνίσταται στη μείωση των συντελεστών αναπλήρωσης εις βάρος ιδίως εκείνων που έχουν πολλά χρόνια ασφάλισης και υψηλότερες αποδοχές.

Ποιες είναι οι επιπτώσεις των δύο αυτών αλλαγών; Πρώτον, η ένταση μεταξύ των παλαιών και των μελλοντικών συνταξιούχων, που κλονίζει τη διαγενεακή αλληλεγγύη και διχάζει την κοινωνία.

Το ρητορικό σχήμα ότι δεν θα υπάρξουν νέες περικοπές κύριων συντάξεων αφορά μόνον εκείνους που συνταξιοδοτήθηκαν μέχρι το τέλος του 2015. Για όλους τους άλλους οι μειώσεις θα υπερβαίνουν το 15% και για ορισμένες κατηγορίες θα είναι υψηλότερες του 35%.

Ωστόσο, το σοβαρότερο πρόβλημα αποτελεί η στρέβλωση της ανταποδοτικότητας του συστήματος και της αρχής της εγγύτητας μεταξύ του προσυνταξιοδοτικού επιπέδου διαβίωσης και αυτού που εγγυάται το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Η αρχή της ανταποδοτικότητας ασφαλώς σχετικοποιείται σε κάθε σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, με γνώμονα τις αρχές της αλληλεγγύης και της προστασίας του ασφαλιστικού κεφαλαίου.

Όμως αυτό που θεωρείται, με τα λόγια του υπουργού Εργασίας, μία μεταρρύθμιση «αναδιανεμητική και κοινωνικά μεροληπτική για τους από κάτω» (συνέντευξη «Καθημερινή», 10.1.16), στην πραγματικότητα αποτελεί μια βίαιη υποχώρηση της ανταποδοτικότητας, που υποσκάπτει την ασφαλιστική συνείδηση διαβρώνοντας και την ενδογενεακή αλληλεγγύη.

Ταυτόχρονα, δεν επιτυγχάνεται ούτε ένα ικανοποιητικό επίπεδο παροχών για όσους προσβλέπουν στην αλληλεγγύη της πολιτείας.

Εκκωφαντική είναι τέλος η σιωπή του νομοσχεδίου για την προοπτική των επαγγελματικών ταμείων και τη δυνατότητα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'άορατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

μετατροπής των σημερινών επικουρικών ταμείων σε επαγγελματικά, ενώ φαίνεται να εκλείπουν και τα φορολογικά κίνητρα για την καταβολή εισφορών σε επαγγελματικά ταμεία.

πηγή: Εφημερίδα «Έθνος», 26/1/2016

Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος

Κυριάκος Μητσοτάκης, Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας

Ως πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, στην πρώτη μου συνάντηση με τον πρωθυπουργό, θα προτείνω να συμφωνήσουμε στην άμεση δρομολόγηση της διαδικασίας αναθεώρησης του Συντάγματος, δίχως να θέτουμε περιορισμούς ως προς το εύρος της.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, για την έναρξη της διαδικασίας αναθεώρησης απαιτείται η σχετική πρόταση 50, τουλάχιστον, βουλευτών, εν συνεχεία συγκροτείται ειδική επιτροπή της Βουλής, η οποία και καταλήγει στις αναθεωρητέες διατάξεις, οι οποίες και ψηφίζονται από την Ολομέλεια σε διπλή ψηφοφορία.

Η διαδικασία δεν ολοκληρώνεται παρά από την επόμενη Βουλή, δηλαδή αυτήν που θα προκύψει από τις επόμενες εθνικές εκλογές, η οποία και, τελικά, θα κρίνει αν και προς ποια κατεύθυνση θα γίνει η αναθεώρηση των διατάξεων. Εφόσον η παρούσα Βουλή ψηφίσει με πλειοψηφία 180 βουλευτών (3/5 του συνόλου) τις προς αναθεώρηση διατάξεις, στην επόμενη Βουλή θα αρκεί η απλή πλειοψηφία για να ολοκληρωθεί η αναθεώρηση.

Η πρότασή μου προς τον κ. Τσίπρα θα είναι απλή, ξεκάθαρη και δίχως αστερίσκους. Η Νέα Δημοκρατία θα υπερψηφίσει όλα τα άρθρα που η κυβέρνηση θα προτείνει ως αναθεωρητέα, εφόσον ο ΣΥΡΙΖΑ υπερψηφίσει όλα τα άρθρα που θα προτείνει η Νέα Δημοκρατία. Με τον τρόπο αυτό θα διασφαλίσουμε όχι μόνον ότι η επόμενη Βουλή θα είναι αναθεωρητική, αλλά και ότι η Συνταγματική Αναθεώρηση θα συντελεστεί με απλή πλειοψηφία, καθώς όλα τα προς αναθεώρηση άρθρα θα έχουν συγκεντρώσει πλειοψηφία στην παρούσα Βουλή που θα υπερβαίνει τους 180 βουλευτές.

Με δεδομένο το εύρος των προς αναθεώρηση άρθρων, η επόμενη Βουλή θα έχει χαρακτήρα Συντακτικής Εθνοσυνέλευσης. Και βέβαια οι επόμενες εθνικές εκλογές θα έχουν τεράστια σημασία, καθώς θα αναδείξουν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία που θα μετασηματίσει τον

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι ‘αόρατοι δικαστές’ »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του
Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση
Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το
οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη
δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές ‘παράλληλο πρόγραμμα’ »
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Καταστατικό Χάρτη της Ελλάδας.

Ομολογουμένως το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι μόνο ούτε κυρίως θεσμικό. Είναι κατεξοχήν πολιτικό. Η πολιτική δημιούργησε το πρόβλημα στην Ελλάδα και από την πολιτική θα προέλθει η λύση.

Όμως η θεσμική αλλαγή στη χώρα και η αναθεώρηση του Συντάγματος είναι αναγκαίες προϋποθέσεις όχι μόνον για τη θεραπεία πολλών από τα κακώς κείμενα του πολιτικού μας συστήματος αλλά και για την απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων της χώρας.

Μετά την επώδυνη εμπειρία της χρεοκοπίας και την παταγώδη αποτυχία του πολιτικού μας συστήματος, χρειάζεται να επανεξετάσουμε τη θεσμική συγκρότηση της κοινωνίας μας από την αρχή. Μια συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος, που θα αφορά άμεσα όλους τους πολίτες, θα μας εμπλέξει σε μια συλλογική άσκηση αυτογνωσίας και θα ξαναδώσει νόημα στην πολιτική.

πηγή: Εφημερίδα «Καθημερινή», 3/1/2016

Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη

Γιώργος Τσεμπελής, Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης, κάτοχος της έδρας Anatol Rapoport στο Πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν (ΗΠΑ)

Είναι πλέον κοινά αποδεκτό ότι χρειάζεται αναθεώρηση του σημερινού Συντάγματος της χώρας. Μερικά κόμματα έχουν ήδη προτείνει ιδέες για τα άρθρα που κατά τη γνώμη τους πρέπει να αναθεωρηθούν, καθώς και συγκεκριμένες κατευθύνσεις μιας τέτοιας αναθεώρησης.

Οι συγκεκριμένες προτάσεις έχουν μικρό «κοινό παρονομαστή». Σίγουρα όλοι θέλουν αναθεώρηση των διατάξεων περί ευθύνης υπουργών και κοινοβουλευτικής ασυλίας, όλοι συμφωνούν ότι οι διατάξεις περί «κύριου μετόχου» πρέπει να εξαιρεθούν (ούτως ή άλλως έχουν ήδη ακυρωθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο). Υπάρχουν όμως πολλά θέματα, όπως το αν το αναθεωρημένο Σύνταγμα θα περιλαμβάνει ή όχι διατάξεις (και ποιες) για τον εκλογικό νόμο και/ή για δημοψηφίσματα, αν θα αυξήσει τις δικαιοδοσίες του Προέδρου, αν θα αλλάξει τον τρόπο εκλογής και τις συνέπειές του (διάλυση Βουλής) όπου δεν υπάρχει συμφωνία.

Έχω γράψει στο παρελθόν («Το Βήμα», 23.11.2014) ότι το Ελληνικό Σύνταγμα είναι μεγάλο, κακό και «κλειδωμένο». Το μεγάλο μέγεθος του Συντάγματος δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Πολλοί το έχουν διαγνώσει ως «φλύαρο» και

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι ‘αόρατοι δικαστές’ »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές ‘παράλληλο πρόγραμμα’»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

επ’ αυτού δεν υπάρχει αμφιβολία. Για παράδειγμα, υπάρχουν πολλές διατάξεις που δεν καθορίζουν συνέπειες παραβίασης και δεν μπορούν να εφαρμοστούν, εξαιρουμένης της περίπτωσης δικαστικού ακτιβισμού. (Ας δούμε τα άρθρα 21, παρ. 3, «Το κράτος παίρνει ειδικά μέτρα για την προστασία της νεότητας» και άρθρο 22, παρ. 1, «Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το κράτος» και ας τα παραβάλουμε με την ανεργία των νέων σήμερα. Ποια η συνέπειά τους;) Το Ελληνικό Σύνταγμα όμως προχωρεί πολύ πέρα από τη φλυαρία, γιατί πολλές από τις διατάξεις του είναι περιοριστικές και αρνούνται σε πλειοψηφίες να ψηφίζουν νόμους που θεωρούν αναγκαίους, όπως το άρθρο 16, το οποίο καθορίζει την παγκόσμια πρωτοτυπία σε δημοκρατίες ότι ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα τρίτης βαθμίδας (πανεπιστήμιο) στη χώρα μας δεν μπορεί να είναι ιδιωτικό!

Ας έρθουμε όμως στο άρθρο 110 που «κλειδώνει» το Σύνταγμα. Η επίσημη διατύπωση περιλαμβάνει 235 λέξεις, αλλά η ουσία του μπορεί να αποδοθεί ως εξής: «Για αλλαγή διατάξεων του Συντάγματος χρειάζονται δύο διαφορετικές ψηφοφορίες στη Βουλή χωριζόμενες από εκλογές με πλειοψηφία 3/5 των εδρών στη μία τουλάχιστον» (κάτι ξέρουν όσοι καταλογίζουν «φλυαρία» στο Σύνταγμα).

Το άρθρο 110 δημιουργεί δύο διαφορετικές διαδικασίες καθοριζόμενες από το ποια Βουλή (η πρώτη ή η δεύτερη) θα αποφασίσει με ενισχυμένη πλειοψηφία. Σύμφωνα με την πρώτη διαδικασία, η κυβερνητική πλειοψηφία επισημαίνει με δική της αποκλειστικά ευθύνη την ημερησία διάταξη της αναθεώρησης και μετά χρειάζεται συναίνεση της αντιπολίτευσης για να περάσουν οι μεταρρυθμίσεις (με πλειοψηφία 3/5). Σύμφωνα με τη δεύτερη, κυβέρνηση και αντιπολίτευση συμφωνούν για τα υπό αναθεώρηση θέματα, επιτυγχάνουν πλειοψηφία 3/5 στην πρώτη ψηφοφορία και αφήνουν το περιεχόμενο της αναθεώρησης στη μελλοντική κυβερνητική πλειοψηφία.

Το πρώτο σενάριο επιβάλλει μεταρρυθμίσεις επιθυμητές από μια σημαντική πλειοψηφία των αντιπροσώπων του λαού, το δεύτερο από μια οριακή πλειοψηφία. Το πρώτο σενάριο περιέχει τον κίνδυνο να μην ολοκληρωθεί η αναθεώρηση, ενώ το δεύτερο τον ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο να δημιουργηθεί ένα Σύνταγμα κομμένο και ραμμένο στα μέτρα μιας ισχνής κυβερνητικής πλειοψηφίας. Ένα τέτοιο Σύνταγμα θα οδηγήσει σύντομα σε καινούργιες αμφισβητήσεις των θεσμών και αναθεωρήσεις. Γι' αυτό σε συνταγματικά θέματα είναι απαραίτητη η συναίνεση, αλλιώς υπονομεύουμε τους

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

θεσμούς.

Επειδή το Ελληνικό Σύνταγμα είναι μεγάλο, κακό και κλειδωμένο, έχουν δημιουργηθεί έντονες επιθυμίες για αναθεώρηση. Ο Πρωθυπουργός έχει υποσχεθεί να αρχίσει σύντομα τη διαδικασία, ο δε νεοεκλεγμένος αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης έχει υποσχεθεί να ζητήσει την εφαρμογή του δεύτερου σεναρίου του άρθρου 110 που παράγει οπωσδήποτε αναθεώρηση. Σύμφωνα με την πρόταση Μητσοτάκη («Καθημερινή», 3.1.16), «η Νέα Δημοκρατία θα υπερψηφίσει όλα τα άρθρα που η κυβέρνηση θα προτείνει ως αναθεωρητέα, εφόσον ο ΣΥΡΙΖΑ υπερψηφίσει όλα τα άρθρα που θα προτείνει η Νέα Δημοκρατία. Με τον τρόπο αυτόν θα διασφαλίσουμε όχι μόνο ότι η επόμενη Βουλή θα είναι αναθεωρητική αλλά και ότι η συνταγματική αναθεώρηση θα συντελεστεί με απλή πλειοψηφία».

Όπως εξηγεί ο κ. Μητσοτάκης, όποιος κερδίσει στις πρώτες εκλογές θα μπορέσει να χρησιμοποιήσει την πλειοψηφία της Βουλής για να φτιάξει το Σύνταγμα που θέλει. Και γι' αυτόν τον λόγο οι προτάσεις περί Συντάγματος θα αποτελέσουν αντικείμενα του προεκλογικού αγώνα.

Σε κάθε περίπτωση η συζήτηση θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος είναι ευκαία και επωφελής. Οι αποφάσεις όμως με απλή πλειοψηφία σε συνταγματικά θέματα είναι απαράδεκτες γιατί στοχεύουν να δεσμεύσουν το σύνολο ενός λαού για πολλά χρόνια στις προτιμήσεις μιας πρόσκαιρης απλής πλειοψηφίας, όποια κι αν είναι αυτή. Το γεγονός ότι όλο και πιο πολλοί πολίτες είναι όλο και πιο πολύ δυσαρεστημένοι με το Σύνταγμα δεν είναι αρκετός λόγος να παίξουμε κορόνα-γράμματα το περιεχόμενό του.

Εκείνο που χρειάζεται είναι να διευρυνθεί ο ισχνός κοινός παρονομαστής μεταρρυθμίσεων και κυρίως να περιληφθεί το 110 στα αναθεωρητέα άρθρα. Να απαλειφθεί η ψηφοφορία από δύο διαδοχικές Βουλές μετά την παρέλευση εκλογών (καθώς και η παρ. 6, που απαγορεύει δεύτερη αναθεώρηση πριν από την πάροδο πενταετίας). Αναθεώρηση να είναι δυνατή με πλειοψηφία 3/5. Έτσι θα μπορέσουμε να βελτιώσουμε σημαντικά τα σημερινά προβλήματα του Συντάγματος. Κυρίως όμως θα δημιουργήσουμε τις υποδομές για περαιτέρω μεταβολές όταν αυτές χρειάζονται.

πηγή: «Το Βήμα», 17/1/2016

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;

Μιχάλης Σταθόπουλος, Ομ. Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών - Ακαδημαϊκός

Ψηφίσθηκε πρόσφατα στη Βουλή διάταξη που επιτρέπει υπό προϋποθέσεις τη χρήση αποδεικτικών μέσων, τα οποία έχουν αποκτηθεί παράνομα. Οι προϋποθέσεις είναι: Πρώτον, η αξιόποινη πράξη που μπορεί να αποκαλυφθεί με τη χρήση αυτών των μέσων να είναι σημαντικά βαρύτερη ως προς τις συνέπειές της από ό,τι η παρανομία της απόκτησής τους, δεύτερον, να είναι διαφορετικά αδύνατη η απόδειξη της αλήθειας και, τρίτον, ο τρόπος απόκτησης του μέσου να μην προσβάλλει την ανθρώπινη αξία.

Τη διάταξη αυτή επέκρινε σφόδρα μερίδα εισαγγελέων ως αντισυνταγματική, κριτική προς την οποία διαφώνησαν άλλοι εισαγγελείς. Η διένεξη αυτή αφορά σοβαρότατο ζήτημα, το οποίο έχει σχέση με αγαθά ύψιστης αξίας για το δημόσιο συμφέρον. Το ζήτημα έχει και ηθική και πολιτική σημασία. Ένα μόνο παράδειγμα: Μπορεί ή όχι κατάλογος Ελλήνων καταθετών σε αλλοδαπή τράπεζα, ο οποίος αποκτήθηκε παράνομα, να αξιοποιηθεί από τις ελληνικές αρχές, αν η αξιοποίησή του είναι δυνατό να αποκαλύψει άλλες παρανομίες, π.χ. τη φοροδιαφυγή;

Η νέα ρύθμιση δικαιολογείται, πιστεύω, πλήρως από ηθική άποψη. Η μεγάλων διαστάσεων φοροδιαφυγή στη χώρα μας με τις γνωστές συνέπειές της βλάπτει σοβαρά το συμφέρον της ολότητας. Οι συνδεόμενες με το φαινόμενο αυτό παρανομίες βαρύνουν ασφαλώς στην πλάστιγγα περισσότερο από την παραβίαση του τραπεζικού απορρήτου. Το απόρρητο αυτό, άλλωστε, δεν έχει απόλυτη προστασία, αφού προβλέπεται στον νόμο τρόπος άρσης του.

Σωστά όμως επισημαίνεται από τους διαφωνούντες εισαγγελείς ότι η διάταξη αυτή έχει πρόβλημα συνταγματικότητας, αφού το άρθρο 19 παρ. 3 του Συντάγματος ορίζει ότι «απαγορεύεται η χρήση αποδεικτικών μέσων που έχουν αποκτηθεί κατά παράβαση του άρθρου αυτού και των άρθρων 9 και 9 Α». Είναι, βέβαια, ατυχής η απόλυτη και άκαμπτη αυτή διάταξη του Συντάγματος, αλλά η διάταξη υπάρχει. Έτσι απαιτείται να αναζητηθεί, αν μπορεί να βρεθεί, τρόπος συνταγματικής θεμελίωσης της ηθικά αναγκαίας εξαίρεσης στον εν λόγω συνταγματικό κανόνα. Το ζήτημα δεν το αντιμετώπισε, σε συνταγματικό επίπεδο, ο νομοθέτης της νέας επίμαχης διάταξης. Νομοθέτησε σαν να μην υπήρχε η διάταξη του άρθρου 19 παρ. 3 του Συντάγματος.

Συνταγματική όμως θεμελίωση για την εξαίρεση υπάρχει: Είναι η διάταξη του άρθρου 25 παρ. 3 Συντ., κατά την οποία

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

«η καταχρηστική άσκηση δικαιώματος (και εννοούνται όλα τα ατομικά και κοινωνικά συνταγματικά δικαιώματα) δεν επιτρέπεται». Η διάταξη αυτή είναι αντίστοιχη με τη διάταξη του άρθρου 281 του Αστικού Κώδικα, που απαγορεύει την καταχρηστική άσκηση ιδιωτικών δικαιωμάτων. Έτσι, ο νομοθέτης θέτει κάποια όρια στην άσκηση του οποιουδήποτε δικαιώματος. Γιατί υπάρχουν και άλλες αξίες που δεν μπορεί να θυσιάζονται πάντοτε στον βωμό ενός ατομικού δικαιώματος.

Ασφαλώς, το αν υπάρχει κατάχρηση θα κριθεί με στάθμιση όλων των συνθηκών της συγκεκριμένης περίπτωσης, και ιδίως της βαρύτητας της βλάβης που προκαλεί η μία και η άλλη παρανομία. Πιστεύω ότι, σε πολλές περιπτώσεις και πάντως και στο παραπάνω παράδειγμα της παράνομης απόκτησης καταλόγου καταθετών σε ξένες τράπεζες, η επίκληση της παρανομίας, ώστε να μην ελεγχθεί η τυχόν φοροδιαφυγή, είναι προφανώς καταχρηστική. Το κριτήριο της καταχρηστικότητας θα έπρεπε να το προβλέπει επιπροσθέτως η επίμαχη νομοθετική διάταξη, ώστε να εναρμονίζεται με τις συνταγματικές ρυθμίσεις.

Η παράλειψη της ρητής μνείας του κριτηρίου αυτού μπορεί, πάντως, ερμηνευτικά να θεραπευθεί. Εκκινώντας από το ότι ο κοινός νομοθέτης δεν ήθελε να θεσπίσει αντισυνταγματική ρύθμιση, θα θεωρήσουμε (μέσω συνδυαστικής των άρθρων 19 και 25 Συντ. ερμηνείας) ότι το επιτρεπτό της χρήσης των παράνομα αποκτηθέντων αποδεικτικών μέσων είναι σύμφωνο με τον σκοπό της διάταξης μόνο όταν ο φορέας του συνταγματικού δικαιώματος ασκεί τούτο στη συγκεκριμένη περίπτωση καταχρηστικά. Η επίμαχη διάταξη έτσι, με αυτό το νόημά της, είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα (κατά τη γνωστή στους νομικούς «εναρμονισμένη με το Σύνταγμα ερμηνεία»). Σημειωτέον ότι παραμένουν η παρανομία και ο αξιόποινος χαρακτήρας της απόκτησης των αποδεικτικών μέσων, και επομένως ο δράστης της παρανομίας αυτής δεν θα αποφύγει την επιβολή σε βάρος του των προβλεπόμενων ποινικών κυρώσεων. Έτσι θα λειτουργεί και ο αποτρεπτικός σκοπός των κυρώσεων αυτών.

Τελικά το ερώτημα είναι: Δικαιούται ο φοροφυγάς να επικαλείται το απόρρητο των τραπεζικών καταθέσεών του; Και πιο συγκεκριμένα, τι θα επιλέξουμε αν βρισκόμαστε μπροστά στο δίλημμα: Προσωπικά δεδομένα περιουσιακής φύσεως (π.χ. τραπεζικό απόρρητο) ή φορολογική δικαιοσύνη (για να επιβαρύνονται με τα δημόσια βάρη όλοι οι Έλληνες πολίτες, ανάλογα με τις δυνάμεις τους, όπως προβλέπει το άρθρο 4 του Συντάγματος); Όποιος επιλέγει το δεύτερο οφείλει να βρει λύση. Και λύση υπάρχει, όπως αυτή που εξέθεσα παραπάνω.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι ‘αόρατοι δικαστές’ »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του
Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση
Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το
οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη
δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές ‘παράλληλο πρόγραμμα’»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης

Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου εκφράζει την αντίθεσή της με τη πρόσφατη ρύθμιση για τη δυνατότητα χρήσης παρανόμως κτηθέντων αποδεικτικών μέσων από οικονομικούς εισαγγελείς (άρθρο 65 ν. 4356/2015) ως ρητή εξαίρεση από το κανονιστικό περιεχόμενο του άρθρου 177 § 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Πρόκειται για διάταξη η οποία θέτει σοβαρά ζητήματα συνταγματικότητας καθότι ο κανόνας της απαγόρευσης χρήσης των αποδεικτικών μέσων που αποκτήθηκαν με τρόπο παράνομο (π.χ. υποκλοπή) τίθεται στο Σύνταγμα (άρθρο 19 § 3) χωρίς επιφυλάξεις ή εξαιρέσεις. Επίσης, μέσα από την νομολογία του, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου επιτρέπει τη χρήση παράνομων αποδεικτικών μέσων στο πλαίσιο του δικαιώματος στη δίκαιη δίκη, όμως η εν λόγω διάταξη δεν πληροί τις αυστηρές προϋποθέσεις που το Δικαστήριο έχει θέσει.

Κυρίως όμως, η νομοθετική εισαγωγή ειδικών “σταθμίσεων” και εξαιρέσεων συνιστά μείζον δικαιοκρατικό πρόβλημα με αβέβαιες προεκτάσεις. Γιατί, αν κάμψουμε τον κανόνα της απαγόρευσης χρήσης των παρανόμως κτηθέντων αποδεικτικών μέσων μόνο για τους «μεγαλο-φοροφυγάδες», για πιο λόγο να μην πράξουμε το ίδιο και για τους βιαστές ή τους δολοφόνους; Τα εγκλήματα κατά της ζωής είναι άραγε ελάσσονος απαξίας από τα οικονομικά; Αν το κράτος επιθυμεί πραγματικά να πατάξει τη διαφθορά και τη φοροδιαφυγή ο νόμος του δίνει σειρά από εξουσίες να ασκεί εξονυχιστικούς ελέγχους. Εκτός και αν με τη ρύθμιση αυτή το κράτος εννοεί να μας πει ότι η μόνη λύση για να πατάξει το οικονομικό έγκλημα είναι να νομιμοποιήσει τα παράνομα αποδεικτικά μέσα.

Η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, στη μακρά της διαδρομή, έχει πάρει δημόσια θέση για να υπερασπιστεί δικαιώματα ανεξάρτητα από το εάν οι φορείς των δικαιωμάτων της ήταν συμπαθείς και ανεξάρτητα από τη στάση της κοινής γνώμης απέναντι σε ζητήματα που απασχολούσαν την επικαιρότητα. Συνεχίζοντας την παράδοση αυτή, δεν μπορεί παρά να εκφράσει την ανησυχία και διαφωνία της με την επίμαχη διάταξη και να υπενθυμίσει ότι η συζήτηση για την νόμιμη χρήση από τα δικαστήρια των παρανόμως κτηθέντων αποδεικτικών μέσων, θα πρέπει να

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

έχει μια σαφή και στέρεα νομική βάση. Διαφορετικά το δίκαιο μετατρέπεται σε ευκαιριακό όπλο για "θεματικό" κυνήγι μαγισσών ανάλογα με την πολιτική συγκυρία με τη δημιουργία εξαιρέσεων ανά περίπτωση που εν τέλει υπονομεύουν το κράτος δικαίου.

11.01.2016

Το αληθές «παράλληλο πρόγραμμα»

Αλέκος Παπαδόπουλος, πρώην Υπουργός

Είναι χρήσιμο να κατανοηθούν από όλους μας, και ιδιαίτερα από την κυβέρνηση, τα λόγια του γάλλου φιλοσόφου Luis Althusser ότι «το μέλλον διαρκεί πολύ». Και γι' αυτό σήμερα οι επιλογές της χώρας είναι κρίσιμες και προπαντός δεν είναι εύκολες· και γι' αυτό τα κηρύγματα ευκολίας των ημερών κάνουν κακό στη χώρα· και γι' αυτό τα δεινά της εποχής μας δεν χρειάζονται παραμορφωτικούς καθρέφτες· και γι' αυτό ο λαός μας δεν αντέχει πλέον να γίνεται συνεχώς αντικείμενο εκμετάλλευσης και καπηλείας. Το μακρύ μέλλον χτίζεται σε κάθε οργανωμένη χώρα με βάση μακροπρόθεσμα σχέδια και όχι με πολιτικούς τακτικισμούς ενός ή δύο μηνών. Επειδή ακριβώς «το μέλλον διαρκεί πολύ», γι' αυτό και τα επίχειρα της φοβικής αδράνειας και αβουλίας των τακτικισμών τα πληρώνει η χώρα και ο λαός.

Η χώρα θα περάσει δύσκολα χρόνια. Για να αντέξει θα απαιτηθεί να υιοθετηθούν από την ελληνική κοινωνία μεγάλες πειθαρχίες για να ξαναστήσει μια ανταγωνιστική και παραγωγική οικονομία και να αναζωογονήσει τους πολιτικούς, διοικητικούς και κοινωνικούς θεσμούς. Το λεγόμενο «παράλληλο πρόγραμμα» που κατέθεσε και αναγκάστηκε να αποσύρει η κυβέρνηση είναι ενδεικτικό του πόσο βαθιά είναι ριζωμένος ο παραπλανητικός λαϊκισμός αλλά και του πόσο πολύ απέχει η κυβέρνηση αλλά και όλες σχεδόν οι πολιτικές ελίτ της χώρας από το πραγματικό περιεχόμενο που πρέπει να έχει ένα εθνικής επιλογής πρόγραμμα, παράλληλο με το Μνημόνιο των εταίρων.

Όλοι μιλούν για ανάπτυξη. Όλοι λένε ότι θέλουν ανάπτυξη. Μεγαλαυχικός λόγος. Ξεχνούν όμως πως για να έρθει η ανάπτυξη πρέπει πρώτα να οικοδομηθούν οι προϋποθέσεις της ανάπτυξης. Μόνο πάνω σε αυτή την αλήθεια μπορεί να συγκροτηθεί ένα γνήσιο «παράλληλο πρόγραμμα».[...]

Το αληθές «παράλληλο πρόγραμμα» αφορά μια νέα θεσμική και διοικητική αναστήλωση της χώρας. Θα επιχειρήσω χωρίς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Σύνταγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

ανάλυση και όλως ενδεικτικά να περιγράψω τι ακριβώς εννοώ με μερικές χαρακτηριστικές προτάσεις.

- Πολιτικοί θεσμοί: Ζούμε μια διαρκή παρεκτροπή του κοινοβουλευτισμού η οποία έχει τόσο πολύ ταυτιστεί με την πορεία του τόπου προς την καταστροφή ώστε να μην είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί με ημίμετρα και με εμβλωματικές λύσεις. Απαιτείται, αντίθετα, μια θαρραλέα και ριζοσπαστική αντιπαράθεση με όλες τις παθογένειες του ισχύοντος κοινοβουλευτικού κακεκτύπου, με όλες τις κακοήθεις στρεβλώσεις των θεσμών επάνω στις οποίες οικοδομήθηκε το σημερινό, κλυδωνιζόμενο συθέμελα οικοδόμημα του ελληνικού πολιτικού συστήματος.
- Ενίσχυση του Προέδρου της Δημοκρατίας:
- Επαναφορά σχεδόν του συνόλου των αρμοδιοτήτων που διέθετε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας με το Σύνταγμα του '75 αλλά και με κάποιες προσθήκες, όπως ενδεικτικά η επιλογή της ηγεσίας των ανωτάτων δικαστηρίων και των ανεξάρτητων αρχών έπειτα από πρόταση πολλαπλάσιου αριθμού υποψηφίων από το παρακάτω προτεινόμενο δευτεροβάθμιο νομοθετικό σώμα.
- Αρμοδιότητα του ΠτΔ να παραπέμπει ψηφισμένα νομοσχέδια στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να ασκεί προληπτικό έλεγχο της συνταγματικότητάς τους.
- Εκλογή του ΠτΔ από τον λαό με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία και με απόλυτη πλειοψηφία των ψηφισάντων (άρα και με δεύτερο γύρο, αν χρειαστεί). Η εκλογή αυτή θα γίνεται κάθε πέντε χρόνια, έναν μήνα πριν από τις βουλευτικές εκλογές, οι οποίες θα γίνονται επίσης κάθε πέντε χρόνια.
- Καθιέρωση δευτεροβάθμιου νομοθετικού σώματος.
- Περαιτέρω η θεσμική ενίσχυση του ΠτΔ να συνδυαστεί με την καθιέρωση Γερουσίας, με 50 αιρετά από τον λαό μέλη (και αντίστοιχη μείωση των μελών της Βουλής στα 250) και με αρμοδιότητες αφενός μεν νομοθετικές και ελεγκτικές, αφετέρου δε εγγυητικές και μετριαστικές.
- Αποτροπή ενδιάμεσων εκλογών.
- Αποτροπή των καταχρηστικών διαλύσεων της Βουλής με την καθιέρωση δήλης ημερομηνίας ως προς τη διεξαγωγή τους, ακόμη και αν μεσολαβήσουν για οποιονδήποτε λόγο ενδιάμεσες εκλογές. Αυτό σημαίνει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του
Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση
Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το
οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη
δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

ότι σε περίπτωση ενδιάμεσων εκλογών η βουλευτική περίοδος θα διαρκεί όσο το υπολειπόμενο χρονικό διάστημα.

- Διοικητικοί θεσμοί: Το πνεύμα της δεκαετίας οδηγεί σε σαρωτικές αλλαγές. Έχουμε ανάγκη από σύγχρονα συστήματα δημόσιας διοίκησης. Θέλουμε μια δημόσια διοίκηση που δεν θα διοικεί τον εαυτό της αλλά θα διοικεί την ανάπτυξη της χώρας.
- Επιτελικά υπουργεία και θαρραλέα αποκέντρωση είναι η βασική προϋπόθεση. Τα νέα υπουργεία θα έχουν την ευθύνη μόνο του στρατηγικού σχεδιασμού και ελέγχου, όπως ισχύει σε όλη την Ευρώπη. Θα στελεχώνονται από ολιγάριθμους υπαλλήλους υψηλών προσόντων
- Οι εκτελεστικές αρμοδιότητες να μεταφερθούν είτε στην καθ' ύλη είτε στην κατά τόπους αυτοδιοίκηση.
- Να δημιουργηθεί ως ανεξάρτητη αρχή νέο Ανώτατο Συμβούλιο Δημοσίων Υπηρεσιών με σκοπό την παρακολούθηση και αξιολόγηση όλων των διοικητικών και αυτοδιοικητικών φορέων.
- Μετατροπή των ΚΕΠ σε ολοκληρωμένα Τοπικά Διοικητικά Κέντρα που θα διεκπεραιώνουν αποκλειστικά όλες τις υποθέσεις των πολιτών.
- Να καταργηθούν οι συμβάσεις δημοσίου δίκαιου για όλους τους υπαλλήλους και λειτουργούς του κράτους, με εξαίρεση τους υπηρετούντες στο δικαστικό σώμα, στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Αστυνομία και στο διπλωματικό σώμα. Όλοι οι άλλοι υπάλληλοι του κράτους να προσλαμβάνονται με συμβάσεις ιδιωτικού δίκαιου αορίστου ή ορισμένου χρόνου και να τελούν υπό συνεχή αξιολόγηση.
- Να καταργηθεί το προληπτικό σύστημα ελέγχου για την παροχή του μεγαλύτερου μέρους διοικητικών αδειών με παράλληλη αυστηροποίηση του καταστατικού ελέγχου.
- Να απεμπλακεί το Ελεγκτικό Συνέδριο από οποιαδήποτε δικαστικά καθήκοντα προκειμένου να αναβαθμιστεί ο ρόλος και οι λειτουργίες του στα καθοριστικής σημασίας ελεγκτικά καθήκοντά του.
- Να καθιερωθεί ο θεσμός της έγκαιρης προειδοποίησης με τη δημιουργία ενός ανάλογου ευρωπαϊκού μηχανισμού ώστε να αποφεύγονται εγκαίρως οι μακροοικονομικές ανισορροπίες που οδηγούν σε χρεοκοπίες και μνημόνια.
- Αλλαγή του νομικού καθεστώτος των

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι 'αόρατοι δικαστές' »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Σύνταγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές 'παράλληλο πρόγραμμα'»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

πανεπιστημιακών, νοσηλευτικών και θρησκευτικών οργανισμών σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου δημοσίου χαρακτήρα.

[...]

πηγή: «Το Βήμα», 3/1/2016

Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Το ελληνικό Σύνταγμα δεν καθορίζει ένα συγκεκριμένο εκλογικό σύστημα, δίνει όμως στον εκλογικό νομοθέτη ορισμένες κατευθύνσεις για τη διαρρύθμισή του. Για να είναι λοιπόν ένα εκλογικό σύστημα σύμφωνο προς το Σύνταγμα πρέπει κατ' αρχήν (α) να διασφαλίζει τη μεγαλύτερη δυνατή αντιπροσωπευτικότητα της Βουλής σε σχέση με την κοινωνία, (β) να μην οδηγεί σε ισχυρές στρεβλώσεις της αντιπροσώπευσης στο επίπεδο των πρωτοβάθμιων εκλογικών περιφερειών, (γ) να εγγυάται το δικαίωμα των εκλογέων να επιλέγουν έναν ή περισσότερους υποψηφίους από εκείνους που προτείνουν τα κόμματα και (δ) να μην είναι ιδιαίτερα περίπλοκο, δηλαδή να το κατανοεί ο εκλογέας.

Ο εκλογικός νομοθέτης στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας που του αναγνωρίζει το άρθρο 54 παρ.1 Συντ. μπορεί όμως να λάβει υπόψη του και ορισμένα άλλα κριτήρια, που είναι συνταγματικώς αποδεκτά, όπως τη διασφάλιση της κυβερνητικής σταθερότητας, τη μείωση του κομματικού κατακερματισμού στη Βουλή, τη διευκόλυνση της εναλλαγής στην εξουσία, τη διατήρηση της εσωτερικής συνοχής των κομμάτων. Τα κριτήρια αυτά αντιστοιχούν σε συνταγματικώς θεμιτούς πολιτικούς στόχους, δεν έχουν όμως την ίδια βαρύτητα με τα προαναφερθέντα παραπάνω κριτήρια που αντιστοιχούν σε θεμελιώδεις συνταγματικές αρχές. Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, η θυσία της αντιπροσωπευτικότητας σε εθνικό και τοπικό επίπεδο θα πρέπει να είναι η μικρότερη δυνατή και το ίδιο ισχύει και για τον περιορισμό της ελευθερίας επιλογής μεταξύ υποψήφιων βουλευτών. Το ισχύον εκλογικό σύστημα διευκολύνει με το bonus των 50 επιπλέον εδρών στο πρώτο κόμμα την εναλλαγή στην εξουσία και διασφαλίζει κάποια κυβερνητική σταθερότητα, υπό τη μορφή κυβερνήσεων συνασπισμού του πρώτου κόμματος με ένα ή περισσότερα από τα μικρότερα κόμματα.

Παραβιάζει όμως ουσιαδώς την αρχή της αντιπροσωπευτικότητας σε εθνικό επίπεδο, διότι επιτρέπει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Οι ‘αόρατοι δικαστές’ »
Eric Segall
- «Ασφαλιστική απορρύθμιση»
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Συναίνεση για ριζική αναθεώρηση του Συντάγματος»
Κυριάκος Μητσοτάκης
- «Η συνταγματική αναθεώρηση και η πρόταση Μητσοτάκη»
Γιώργος Τσεμπελής
- «Προσωπικά δεδομένα ή φορολογική δικαιοσύνη;»
Μιχάλης Σταθόπουλος
- «Με παράνομα αποδεικτικά μέσα θα παταχθεί το οικονομικό έγκλημα; Ένα ακόμα ρήγμα στη δικαιοκρατική απονομή της δικαιοσύνης»
Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου
- «Το αληθές ‘παράλληλο πρόγραμμα’»
Αλέκος Παπαδόπουλος
- «Εκλογικό σύστημα και Σύνταγμα»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Monthly data collection on the current migration situation in the EU

την κάρπωση του bonus και με ένα σχετικά χαμηλό εκλογικό ποσοστό, ενώ δημιουργεί και ισχυρές στρεβλώσεις σε τοπικό επίπεδο. Μια απλή λύση, που θα θεραπεύσει, έως έναν βαθμό τουλάχιστον, τα συνταγματικά προβλήματα του ισχύοντος συστήματος, θα ήταν η χορήγηση του bonus υπό την προϋπόθεση επίτευξης εκλογικού ποσοστού τουλάχιστον 40% ή καλύτερα 42%. Σε διαφορετική περίπτωση το bonus θα ακυρώνεται και το σύστημα θα μετασχηματίζεται σε απλή αναλογική, με ρήτρα αποκλεισμού 3%. Χωρίς να είναι συνταγματικώς τέλειο, είναι πάντως σαφώς καλύτερο από το υπάρχον σύστημα, διότι δίνει το bonus μόνο σε αυτόν που πράγματι το αξίζει. Σε σχέση δε με άλλες πιο φιλόδοξες εκλογικές μεταρρυθμίσεις που προεξαγγέλλονται, μου φαίνεται η πιο ρεαλιστική.

πηγή: Εφημερίδα «Έθνος», 20/1/2016

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- “Monthly data collection on the current migration situation in the EU”

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ως εθνικό σημείο επαφής του Ευρωπαϊκού Δικτύου για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα (FRANET) του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (European Union Agency on Fundamental Rights – FRA) έχει αναλάβει την εκπόνηση μελέτης με τίτλο: “**Monthly data collection on the current migration situation in the EU**”.

Αντικείμενο της μελέτης είναι η συλλογή στοιχείων για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναφορικά με την κατάσταση των νεοεισερχόμενων προσφύγων και των μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πιο συγκεκριμένα επιχειρείται η μηνιαία επισκόπηση της κατάστασης που επικρατεί στην Ελλάδα, με έμφαση στα χαρακτηριστικά του νεοεισερχόμενου πληθυσμού, στο υφιστάμενο σύστημα διαχείρισης που εφαρμόζεται στα κύρια σημεία διέλευσης, στη διαδικασία καταγραφής και υποβολής αιτήματος ασύλου, αλλά και στην

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Monthly data collection on the current migration situation in the EU

Εκδηλώσεις

- «Κρίση και ανθεκτικότητα του Συντάγματος»,
17/2/2016, ώρα 18:00, ΔΣΑ

εφαρμογή μέτρων όπως η διοικητική κράτηση και η αναγκαστική ή εθελούσια επιστροφή στις χώρες καταγωγής.

Αν ενδιαφέρεστε για συμμετοχή στο πρόγραμμα ή για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με την Εκτελεστική Διευθύντρια του Ιδρύματος Τσάτσου κυρία Μαρία Μουσμότη (centre@cecl.gr)

Εκδηλώσεις

- ««Κρίση και ανθεκτικότητα του Συντάγματος»,
17/2/2016, ώρα 18:00, ΔΣΑ (Ακαδημίας 60)

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ίδρυμα
Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

διοργανώνει επιστημονική εκδήλωση με θέμα

«Κρίση και ανθεκτικότητα του Συντάγματος»

την **Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου 2016** και ώρα **18:00**
στον **Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών** (Ακαδημίας 60)

Ομιλητές

Αικατερίνη Σακελλαροπούλου

Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας

Αντώνης Μανιτάκης

Ομ. Καθηγητής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου
Θεσσαλονίκης, τ. Υπουργός

Γιάννης Δρόσος

Καθηγητής Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Γιώργος Καραβοκύρης

Διδάκτορας Συνταγματικού Δικαίου, Δικηγόρος

Αλκμήνη Φωτιάδου

Διδάκτορας Συνταγματικού Δικαίου, Δικηγόρος

Τη συζήτηση θα συντονίσει ο Καθηγητής **Ξενοφών
Κοντιάδης**, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού
Συνταγματικού Δικαίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Νέα Εκδοτική Σειρά

- «Συγκριτικό Συνταγματικό Δίκαιο», σε συνεργασία με τον εκδοτικό οίκο Σάκκουλα

Νέα Εκδοτική Σειρά

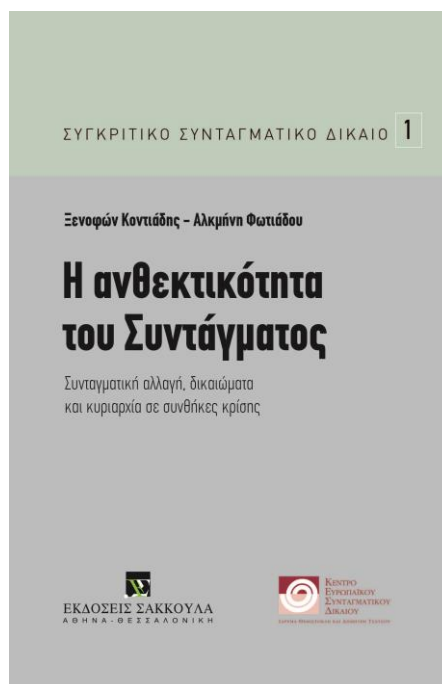
Συγκριτικό Συνταγματικό Δίκαιο

Η νέα επιστημονική σειρά του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου στις εκδόσεις Σάκκουλα

Σκοπός της σειράς είναι να εμπλουτίσει την έρευνα στο πεδίο του συγκριτικού συνταγματικού δικαίου, που τα τελευταία χρόνια γνωρίζει διεθνώς εντυπωσιακή άνθηση και έχει αποκτήσει κεντρική θέση στη συνταγματική επιστήμη.

Στον προγραμματισμό της σειράς περιλαμβάνεται η έκδοση μονογραφιών, συγγραμμάτων και συλλογικών έργων σε θέματα όπως η μεθοδολογία της συγκριτικής συνταγματικής έρευνας, ο σχεδιασμός του Συντάγματος και η συνταγματική αλλαγή, η εξέλιξη των μορφών διακυβέρνησης, η πολιτική αντιπροσώπευση και τα εκλογικά συστήματα, η συνταγματική δικαιοσύνη, οι μετασχηματισμοί του οικονομικού Συντάγματος, η άμυνα της δημοκρατίας και τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Στις 16 Φεβρουαρίου θα κυκλοφορήσει το πρώτο βιβλίο της σειράς, των *Ξ. Κοντιάδη – Α. Φωτιάδου*, «*Η Ανθεκτικότητα του Συντάγματος. Συνταγματική αλλαγή, δικαιώματα και κυριαρχία σε συνθήκες κρίσης*».

Το δεύτερο βιβλίο της σειράς είναι του *Χ. Ανθόπουλου*, «*Εκλογικά συστήματα και συνταγματικές δεσμεύσεις. Μια συγκριτική ανάλυση μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας*» και θα κυκλοφορήσει τον ερχόμενο Απρίλιο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**Νέες δραστηριότητες του Κέντρου
Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου –
Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη
Τσάτσου**

*Επίσκεψη του Προέδρου της Βουλής των
Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας
κ. Γιαννάκη Ομήρου (Αθήνα, 21.1.2016)*

*Επίσκεψη του Προέδρου της Βουλής των
Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας
κυρίου Γιαννάκη Ομήρου (Αθήνα, 21.1.2016)*

Ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Γιαννάκης Ομήρου επισκέφθηκε την Πέμπτη 21 Ιανουαρίου 2016, στο πλαίσιο της επίσημης επίσκεψής του στην Αθήνα, το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου.

Ο κ. Ομήρου ενημέρωσε το Διοικητικό Συμβούλιο για την πορεία του Κυπριακού Προβλήματος. Από την πλευρά του Ιδρύματος επιβεβαιώθηκε η διαθεσιμότητα συνεργασίας με την Κυπριακή Βουλή στο πεδίο των θεσμών και των δημόσιων πολιτικών.